

Arrest

nr. 69 146 van 25 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 25 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2011 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet, waarvan hierbij een kopie gaat.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 september 2011.

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat P. VANCRAEYNEST verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De verzoekende partij voert een vrees voor vervolging aan of een risico op het lijden van ernstige schade die uitgaat van niet-overheidsactoren, namelijk de eigenaars van het winkelpand dat door de verzoekende partij gehuurd werd.

2.1. Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van voormelde wet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De verzoekende partij toont in haar verzoekschrift niet afdoende aan dat zij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming van haar nationale overheid in de zin van artikel 48/5, §2, zoals deze blijkt uit de informatie waarop de verwerende partij zich bij haar oordeelsvorming heeft gesteund. De verzoekende partij brengt weliswaar vier internetartikels bij, maar zij blijft in gebreke deze te duiden en op haar concrete situatie te betrekken.

Overigens tonen deze internetartikels niet aan dat de informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich gesteund heeft, onjuist zou zijn of dat ze ermee strijdig is. De Raad sluit zich aan bij de inhoud van de informatie van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die, zoals de verwerende partij terecht stelt, gesteund is *“op verklaringen van verschillende onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen ter plaatse, waaronder mensenorganisaties (...) en contactpersonen bij de Britse en Duitse diplomatieke posten”* en die het resultaat is van een onderzoek, verricht door een gespecialiseerd en onpartijdig ambtenaar.

De beweringen van de verzoekende partij volstaan niet om aan te tonen dat de autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die de verzoekende partij zegt te vrezen.

Daargelaten de vraag of de aangevoerde feiten waar zijn, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4.

2.2. De verzoekende partij, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de voormelde wet van 15 december 1980 gevraagd heeft om gehoord te worden, voert ter terechtzitting nogmaals aan dat hij tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal de namen van zijn vervolgers niet had durven meedelen en dat hij, nadat hij het belang van dergelijke informatie had ingezien, om een tweede verhoor gevraagd heeft.

De Raad ziet evenwel niet in hoe dit afbreuk kan doen aan de aan de bovenstaande vaststelling dat de verzoekende partij niet afdoende aantoonde dat zij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming van haar nationale overheid in de zin van artikel 48/5, §2.

2.3. Gelet op het voorgaande toont de verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Macedonië. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER